

Sonlu

Sonlu

Isabelle Van den Bosch

Gedichten

2020

Beefcake Publishing

Dit werk biedt slechts een beperkte weergave van de overvloed aan emoties die gepaard gaan met het beginnend besef van verdriet.

Net als vele werkwoorden blijkt ook *missen* er eentje dat je hele bestaan aantast wanneer je het ervaart.

Doorgaan lijkt evident maar is het allerminst. Het vergt meer van je dan je nog hebt, dan je eigenlijk nog wil geven.

Teleurstellen is echter geen optie...

Kruispunten bepalen je traject, het kleine maar ook het grote dat we allemaal op onze eigen manier afleggen... De meeste van deze kruispunten nemen we – gelukkig maar – zonder er te veel over na te denken, ook al blijken het achteraf niet zelden doorslaggevende keuzes geweest te zijn...

Op zo'n kruispunt, wellicht het belangrijkste in mijn leven, stond ik dan. Net op hét moment dat dé liefde van mijn leven mijn pad kruist en er een prille maar sterke band ontstaat, moeten de twee belangrijkste mensen in mijn leven, die ene strijd voeren... Net wanneer je verliefd de wereld aan denkt te kunnen, wordt diezelfde wereld

neergehaald door dramatisch nieuws. Geen overlevingskansen, geen behandeling, een eindig verhaal.

Welnu, die eindigheid bekampten mijn mama en grootvader met de grootste moed en kracht maar ook mijn ontluikende liefde bleef daarbij niet aan de zijlijn. En net zoals verdriet mensen mijlenver uiteen kan drijven en vervreemden, heeft het ook de kracht om diezelfde mensen – en zielen – te verbinden. En dat deed het ook. Deze periode bevatte dan ook alle aspecten van het leven in een versnelde modus en dat maakte het intenser, mooier en sterker dan ooit.

Met *Sonlu* – wat eindigheid betekent in het Azerbeidzjaans – tracht ik die uitersten van emoties te verwoorden. Elk ervan weerspiegelt de paradox van deze periode en bevat de diepste kern van emoties die daarmee gepaard gaan.

Net als de koude steppes en het desolate landschap van Azerbeidzjan niet de warmte van de mensen van deze natie kan bedekken of camoufleren, kon ook het concept 'eindigheid' niemand van ons viertal dat aan de basis ligt van dit werk, echt overtuigen.

Eindigheid bestaat namelijk niet... Niet gisteren, niet vandaag en allerminst morgen.

Isabelle.

Constate huivering

Rillen van geluk

Een diepe gloed die oppervlakkig de ziel raakt

Maar steeds meer penetreert

In de eindeloze diepte

Van een ongerepte schoonheid

Een draak, een uiterste

Een zoektocht naar wat echt is

Maar nooit af

Een blik die de eindigheid snijdt

En daardoor de preciaire onschuld blootlegt